

§ 39.

Enhver, der nyder Fattigunderstøttelse, staaer, saa længe Hjælpen varer, under Fattigvæsenets Tilsyn.

Den trængende, som anbringes i en Fattiggaard eller Arbejdsanstalt, er forpligtet til at udføre ethvert til hans Eigner og Kræfter svarende Arbejde udenfor Anstalten, som paalægges af Anstaltens Bestyrelse, uden vederlag; dog kan han ikke udlejes til Arbejde for private mod sin Vilje. Ingen trængende kan vægre sig ved at lade sig forsørge udenfor den forsørgelsespligtige Kommunes Grænser ved dennes Foranstaltning.

Vægrer den trængende sig ved at lade sig anbringe i en Forsørgelsesanstalt, kan Fattigbestyrelsen forlange Politiets Bistand til hans Anbringelse der. Ingen trængende maa uden Fattigbestyrelsens Samtykke forlade den Forsørgelsesanstalt, hvor han er anbragt.

§ 40.

Ethvert Steds Fattigvæsen har at føre nøje Tilsyn med, hvorledes Forældre, der nyde vedvarende Fattigunderstøttelse udenfor Forsørgelsesanstalter, opdrage deres Børn, og naar de, uagtet givne Raamindelse, ikke forsvarligen forsørge eller behandle Børnene, eller naar de vedblivende lade dem forsømme Skolen eller holde Børnene til Betleri eller ikke afholde dem derfra, bør Børnene efter dertil fra Overøvrigheden erhvervet Bemyndigelse tages fra Forældrene og anbringes andet Steds paa forsvarlig Maade.

§ 41.

For Forseelser, som stride mod Orden og Sædelighed, saasom Overhørighed og Trodsighed mod foresatte, Drukkenhed, Uforligelighed, Modvillighed til Arbejde og Bortgang fra anvist Arbejde eller Opholdssted uden dertil erhvervet Tilladelse, Bortgang uden Tilladelse fra den Arbejds- eller Forsørgelses-Anstalt, hvor vedkommende er anbragt, for stødesløs Dmgang med eller Forvanskning af Fattigvæsenets Ejendele samt for anden offentlig eller huslig Udyd og Uorden kan Fattigbestyrelsen paa det Sted, hvor de Personer, som nyde offentlig Fattighjælp og have forset sig, have Ophold, med Samtykke i hvert enkelt Tilfælde af Politimesteren, i Kjøbenhavn af Politidirektøren, ikende dem Straf af Hensættelse i Fængsel eller til Tvangsarbejde, dog ikke udover et Tidrum af 6 Maanedere.

For Tvangsarbejdsanstalternes Vedkommende kan Justitsministeren indvillige i, at der i Reglementerne for disse optages Bestemmelser om, at Anstaltens Bestyrelse, efter dertil af Stedets Politimester i hvert enkelt Tilfælde meddelt Samtykke, for grovere Uordener kan ikende Lemmerne Cellestraf, dog ikke for længere Tid end højst 2 Maanedere, at denne Straf efter Omstændighederne kan stærpes ved Forbrydelse af Overarbejdspenge eller Nægtelse af at anvende disse eller ved Udelukkelse fra Arbejde, dette sidste dog kun for en Tid af højst 14 Dage, samt at Anlæggelse af Spændetroje kan bringes til Anvendelse under de i Arrestreglementet af 7de Maj 1846 Str. B, § 12 angivne Betingelser paa Lemmer, hvem Cellestraf er ikendt.

§ 42.

Naar en Mandsperson i Løbet af de sidste 5 Aar her i Landet har nydt Fattigunderstøttelse, som ikke er tilbagebetalt, er han ikke berettiget til at indgaa Egtetab, medmindre Fattigbestyrelsen for hans Forsørgelseskommune dertil meddeler Samtykke.

En udenlandst Mandsperson, som ikke har vundet Forsørgelsesret i en dansk Kommune, kan ikke indgaa Egtetab her i Landet, forinden han fra sit Hjemland har tilvebragt Bevis for, at han med Familie og i Tilfælde af hans Død hans Ekte og